پخش بر خط پر مخاطب‌ترین فیلم اجتماعی ۱۴۰۲ در نمایش خانگی

■ فیلم سینمایی «سه کام حبس» از ۲۲ شهریور در بخش «سینما آنلاین» شبکه نمایش خانگی اکران می‌شود.

نیما رجبی

گروه فرهنگ و هنر – فیلم سینمایی «سه کام حبس» به نویسندگی و کارگردانی سامان سالور تهیه‌کنندگی ساسان سالور از چهارشنبه (۲۲ شهریور) ساعت ۲۰ به طور اختصاصی در بخش «سینما آنلاین» فیلم‌نت به صورت برخط اکران خواهد شد.

فیلم سه کام حبس پنجمین ساخته سینمایی سالور است که برای نخستین بار در سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر روی پرده رفت و موفق به نامزدی در چند رشته شد. همچنین در چند جشنواره جهانی موفقیت‌هایی را کسب کرده است.«سه کام حبس» در گونه (ژانر) درام اجتماعی قرار می‌گیرد و پرفروش‌ترین فیلم اجتماعی اکران سال ۱۴۰۲ است. در این فیلم بازیگرانی همچون محسن تنابنده، پریناز ایزدیار و سمیرا حسن‌پور ایفای نقش می‌کنند. فیلم سه کام حبس فیلمی تلخ است، فیلمی که البته خوب روایت می‌شود. سامان سالور در هفتمین ساخته سینمایی خود سراغ معضلی اجتماعی رفته است. این فیلم که در جشنواره فجر ۹۸ به عنوان اولین فیلم به نمایش درآمد موضوعی ملتهب و متفاوت از زندگی‌های پیچیده امروز را روایت می‌کند. ساسان سالور درباره موضوع فیلم سینمایی سه کام حبس گفت: قصه سه کام حبس راجع به قشر متوسطی است که تعداد آن هرروز کمتر می‌شود و از بین می‌رود و به قشر پایین و زیر خط فقر تبدیل می‌شوند و ریسک های زندگی برخی آدمها را نشان می دهد.

خلاصه داستان فیلم

این فیلم قصه زندان و زندانی را به تصویر می‌کشد. شخصیت فیلم تلاش دارد با فروش مواد مخدر زندگیش را از این رو به آن رو کند و راه صد ساله را یک شبه طی کند اما در ادامه فیلم، شرایطی اتفاق می افتد که در مدت ۵ و ۶ روز آن فرد زندگی‌اش به قهقرا و فروپاشی می‌رود.همچنین سه کام حبس سعی می‌کند روایتی از سرپرست‌های خانوار داشته باشد کسانی که نهایت تلاش شان را می‌کنند زندگی آبرومندی برای خانواده‌شان فراهم کنند و در بزنگاه‌های روزگار باید دست به انتخاب بزنند.

سه کام حبس؛ فیلمی درباره یک معضل بزرگ اجتماعی

سالور درباره فیلم خود توضیح داد: سه کام حبس از یک معضل بزرگ اجتماعی حرف می‌زند که خیلی از خانواده‌ها با آن درگیر هستند و ربطی به سطح سواد، فرهنگ و طبقه اجتماعی ندارد، یعنی ممکن است این اتفاق در هر خانه ای وجود داشته باشد.

به نظرم نقطه قوت سه کام حبس فیلمنامه آن است چراکه قدرتمند و خوب است و ماحصل آن فیلمی شده که قابل دفاع است. سه کام حبس فیلم تلخ و آیینه تمام‌نمایی است که در جامعه وجود دارد، اگر به این اعتقاد نداشتم فیلم ملودرام یا کمدی نمی ساختم، ولی واقعا پس از شش سال کار نکردن احساس می‌کنم قصه سه کام حبس روایت غمبار خیلی از خانواده‌ها و آدم‌هایی است که در این جامعه زندگی می کنند و بعضا دوست دارند زندگی بهتری داشته باشند اما موفق نمی‌شوند. او افزود: این داستان واقعی و رئالی است که فیلمنامه آن را ۹ مرتبه بازنویسی کردم و باز هم در اجرا با طرح ایده‌هایی، سعی کردیم که کار بهتر شود، در حال حاضر فکر می‌کنم با فیلمنامه سرحال و جسوری روبرو هستیم که اتفاقا خودش را به هیچ عنوان سانسور نمی کند هرچند که سینما در تلخ‌ترین حالت که بر پرده نقره‌ای می‌آید، بازتاب زندگی ما است و شرایط را نقد می‌کند و پر از امید و امیدواری است که ما بهتر شویم.

این کارگردان ادامه داد: اگر ما موضوع تلخی را نشان می‌دهیم برای این است که تلخی و ناراحتی را در زندگی کمتر کنیم و نقدی برای بهتر زندگی کردن و نقدی بر اتفاقات داشته و انسان‌تر باشیم و البته به سمت و سویی برویم که یکدیگر را دوست داشته باشیم و به یکدیگر عشق بورزیم.

سالور بیان کرد: مشابه شخصیت‌های فیلم در تمام طبقات مختلف اجتماعی موجود است، چون فیلم تلاش معیوبی را برای بهتر زندگی کردن یک سرپرست خانواده نشان می‌دهد که در بزنگاهی اشتباه می‌کند و آنطوری که فکر می‌کند همه چیز به خوبی پیش نمی‌رود.

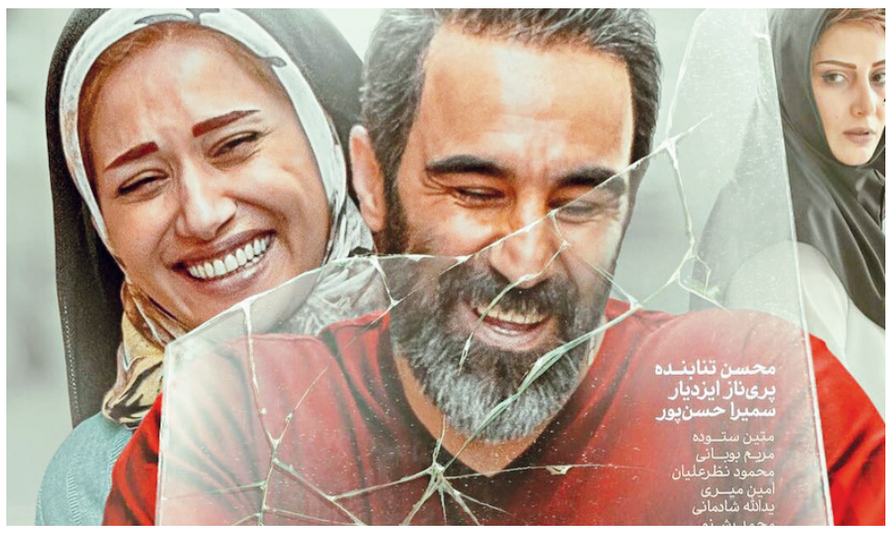

اگر ما موضوع تلخی را نشان می‌دهیم برای این است که تلخی و ناراحتی را در زندگی کمتر کنیم و نقدی برای بهتر زندگی کردن و نقدی بر اتفاقات داشته و انسان‌تر باشیم و البته به سمت و سویی برویم که یکدیگر را دوست داشته باشیم و به یکدیگر عشق بورزیم.

بازیگران فیلم

پریناز ایزدیار، محسن تنابنده، سمیرا حسن‌پور، متین ستوده، محمود نظرعلیان، یداله شادمانی، محمد اشکان فر، علیرضا مهران بازیگرانی هستند که در سه کام حبس به ایفای نقش پرداخته‌اند.محسن تنابنده درباره بازی در این فیلم گفت: «در فیلمنامه و اجرای آن همانقدر که من کنار فیلمنامه بودم خانم ایزدیار هم حضور داشت و از آن جایی که تجربه همکاری اولمان بود نیاز به تمرین های زیادی داشتیم و تمرین های قبل از کار کردن به ما کمک کرد که به هم نزدیک شویم و این نزدیکی در فیلم نمایان است.»پریناز ایزدیار هم در این باره گفت: «تجربه با آقای تنابنده خیلی خوب و بی نظیر بود و من خیلی از ایشان یاد گرفتم و نکته مهمتر اینکه به بازیگر روبه رویشان توجه می کنند.» ایزدیار درباره تکراری بودن کاراکتر نسیم توضیح داد: «من سعی می‌کنم در بازی‌ام اغراق نشود و چیزی بیرون نزند. برای همین شاید فکر می‌کنید نزدیک به فیلم های دیگر باشد. اما خود کاراکتر نسبت به فیلم‌های قبلی من متفاوت است و من سعی کردم در اجرا هم متفاوت باشد.»

پوریا رحیمی سام و حکایت وسوسه‌ای برای «بعد از رفتن»

گروه فرهنگ و هنر – بازیگر فیلم سینمایی «بعد از رفتن» معتقد است که این اثر یک درام روانشناختی به حساب می‌آید که در چنین فضا و قصه‌ای اهمیت بازی‌ها بیشتر از شکل برونگرایی و شلوغ‌کاری‌های مرسوم بازیگری معطوف به عواطف، احساسات و انگیزه‌های درونی کاراکتر می‌شود.

پوریا رحیمی‌سام با اشاره به اینکه در تمام این سال‌ها بیش از اینکه گزیده‌کاری یا پُرکاری برایش اولویت باشد، تلاشش بر این بوده است تا بر اساس معیارها و میزان سوادی که دارد، کار خوب را از کار غیرخوب، تمییز دهد و بر این اساس پیش برود، مطرح کرد: در این سال‌ها پیش آمده است که بیش از یک فیلم سینمایی کار کردم و همزمان مشغول تئاتر هم بوده‌ام.

وی در پاسخ به این پرسش که گزیده کار بودن ایشان به پیشینه تئاتری‌اش باز می‌گردد یا نه، گفت: اگر پیشینه تئاتری به این معنا باشد که بازیگر را برای آموزه‌های بهتر بازیگری تربیت کند، شاید در انتخاب‌هایم موثر بوده باشد اما نه لزوما. در حقیقت من بهترین فیلمنامه‌ها و متناسب‌ترین نقش‌ها با خود را بر اساس معیارهای فکری و اعتقادی انتخاب می‌کنم.

این بازیگر سینما با بیان اینکه در این سال‌ها با کارگردان فیلم اولی زیادی کار کرده است که بسیاری از آن‌ها از جهان فیلم کوتاه می‌آمدند، درباره حضور در فیلم «بعد از رفتن» که اولین تجربه بلند رضا نجاتی محسوب می‌شود، مطرح کرد: کار کردن با کارگردانان جوان، خلاق و پُر از پویایی و جستجوی تازه را همیشه برای خود فرصت می‌دانستم. از آنجا که خود در بازیگری هنوز برای جستجوی لحظات و اتفاقات تازه بسیار تلاش می‌کنم، به نظر می‌آید این شانس در مواجهه با چنین کارگردانانی که فرصت گفتگو، بحث و پویش بیشتری وجود دارد، بیشتر است. نجاتی ادامه داد: تجربه با رضا نجاتی بسیار لذت‌بخش و شیرین بود. مثل تمامی وجه‌های دیگر سینما قطعا قدم گذاشتن در مسیر ساخت این فیلم با ریسک همراه بوده است اما من لزوما این مواجهه و ریسک را در کار کردن با کارگردانان باتجربه‌تر کمتر نمی‌دانم. آنجا هم معیارها و متغیرهای مختلفی وجود دارد که می‌تواند عامل ریسک و به خطا رفتن یک پروژه باشد اما من همیشه این را ترجیح دادم و تصور می‌کنم کارگردانان جوان، شانس جوانی را هم به همراه دارند.

وی در بخش دیگری از صحبت‌های خود درباره معیارهایش برای انتخاب یک نقش عنوان کرد: زمانی که نقشی به من پیشنهاد می‌شود، آن را به لحاظ جنبه‌های بیرونی و درونی، بُعد انسانی، میزان شانسی که برای باورپذیری دارد و می‌توانم از عهده آن بربیایم، بررسی می‌کنم و شاید ویژگی هایی که در شروع به این فکر کنم که قرار است چگونه دیده شود و چه وجهه‌ای پیدا کند، اولویت من نبوده است. بازیگر «بعد از رفتن» که این روزها اکران شده است، ادامه داد: در حقیقت همیشه به این فکر کردم که به لحاظ انسانی باید با نقش همراه شوم، درک کنم و در نهایت مهمترین پارامترم این است که چگونه می‌شود از جنبه دفاع از کاراکتر با وجهه‌های مثبت و منفی بربیایم. در این راستا اگر بتوانم درست دفاع کنم، شانس باورپذیری آن را افزایش دادم. کاراکتری که در «بعد از رفتن» بازی می‌کنم از حیث مواردی که پنهان می‌کند و رازهای مگویی که دارد از کاراکترهای مورد علاقه من است و این شکل پنهانکاری مرا وسوسه کرد تا در این اثر بازی کنم.

رحیمی‌سام با اشاره به اینکه «بعد از رفتن» یک درام طولی به معنای کلاسیک درام و قصه‌ای که پُر از فراز و فرود و تعلیق و گشایش و پایان ویژه‌ای باشد، نیست، اظهار کرد: این اثر یک درام روانشناختی به نظر می‌رسد و در واقع درام عرضی به حساب می‌آید. در چنین فضا و قصه‌ای اهمیت بازی‌ها بیشتر از شکل برونگرایی و شلوغ‌کاری‌های مرسوم بازیگری معطوف به عواطف، احساسات و انگیزه‌های درونی کاراکتر می‌شود و شاید از همین حیث است که بازی‌ها از شکل درونگرایی ویژه‌ای پیروی می‌کند. وی ادامه داد: از روز اول و در گفتگو با رضا نجاتی این را می‌دانستم و تلاش کردم آن چیزی که کاراکتر به عنوان راز به همراه دارد، درست از آب دربیاید و تا پرده‌های پایانی فیلم برملا نشود. در حقیقت وظیفه حفاظت از این راز را در بازی‌ام به دوش کشیدم. این بازیگر سینما با اشاره به اینکه تلاش می‌کند جایش را در قصه پیدا کند، گفت: هنگام انتخاب یک نقش برایم مهم این است که کاراکتر بدیع و یا در تناسب با کارهایی که قبلا انجام دادم، متفاوت باشد. در حقیقت تلاش می‌کنم جایم را در قصه پیدا کنم و در تناسب با آن فکر کنم که چه قدر به تعریف قصه و کاراکترهای کناری‌ام می‌توانم کمک کنم. در این راستا تا سر حد ممکن تلاش می‌کنم کارم را درست انجام دهم و اجرای ویژه‌ای داشته باشم.

رحیمی‌سام در جواب به این سوال که آیا پیش از این با صابر ابر و سارا بهرامی همکاری داشته است یا نه، مطرح کرد: با صابر ابر خیر اما با سارا بهرامی در سریال «کرگدن» بازی داشتم و هر دو تجربه بسیار شیرینی را پشت سر گذاشتیم. در حقیقت فکر می‌کنم برای ما از حیث تجربه بازیگری با سارا بهرامی بسیار لحظات درخشانی وجود داشت و در «بعد از رفتن» هم همکاری با صابر ابر تجربه شیرینی بود. در حقیقت هر دو بازیگرانی بسیار جستجوگر هستند که بازیگری برایشان امری مهمی است. کنار چنین بازیگرانی کار کردن همیشه به منِ بازیگر فرصت می‌دهد موارد جدیدتری را کشف کنم و بازیگری در اهمیت بیشتری برایم قرار بگیرد. وی در ادامه با بیان اینکه مواجهه با فیلمنامه و تجربه کار کردن با یک تهیه‌کننده انتخاب‌گر و با وسواسی چون محمود بابایی این ویژگی را دارد که هنرمند نسبت به اثری که کار می‌کند، آگاه باشد، عنوان کرد: گستره مخاطبان فیلم «بعد از رفتن» مانند فیلم‌های کمدی پُراستقبال امروز عجیب و غریب نیست و قرار هم نبود که باشد. ما می‌دانستیم با دسته و گروه خاصی از مخاطب روبه‌رو هستیم و به نظرم روند همان چیزی است که پیش بینی می‌کردیم. تجربه کار کردن با محمود بابایی در مقام تهیه‌کننده برای من شیرین و نکته قابل تامل، توجه به مسایل انسانی بود که در کار و به شکل حمایتی که از کل مجموعه داشت.

این بازیگر در بخش دیگری از صحبت‌های خود با بیان اینکه کم کار کردن در تلویزیون یا پُر کار بودن در آن انتخاب مستقل و مجرد نیست، درباره دلیل کم‌کاری خود در تلویزیون بیان کرد: در واقع در راستای همان نکته‌ای که گفتم فیلمنامه خوب یا بد در اولویت بوده است. اگر در سال‌های اخیر در تلویزیون کم کار بودم تنها علت آن که مشخصا درباره می‌توانم درباره آن حرف بزنم، شکل کیفی فیلمنامه‌های پیشنهاد شده و شکل کارهایی‌ست که در سال‌های متاخر در تلویزیون ساخته شده و هیچ علت دیگری به غیر از این وجود نداشته است. رحیمی‌سام در پایان درباره علت حضور بازیگران و اقبال آن‌ها به شبکه نمایش خانگی خاطرنشان کرد: درصد آثاری که به بازیگران در این رسانه پیشنهاد می‌شود و همچنین عرصه بازتری که برای تولید وجود دارد، کمک می‌کند بازیگران، دست بالاتری برای انتخاب داشته باشند. رویکرد مردم هم همین بوده و جایگاه ویژه‌ای در نگاه مخاطب پیدا کرده است. به نظرم همان قدری که تلویزیون در این سال‌های متاخر کج‌سلیقگی کرده و کمتر حساسیت به خرج داده است، در نمایش خانگی نیز آدم‌های تازه‌تری وارد، فیلمنامه‌های بدیع‌تری پیشنهاد و آثار بیشتری تولید می‌شوند. بر همین اساس تصور می‌کنم نمایش خانگی هم جایگاه مترقی‌تری پیدا کرده است.

«پول» و «ارث» روی دیگر آدم‌ها را نشان می‌دهد

گروه فرهنگ و هنر – کارگردان نمایش «خانه روشنی» درباره مضمون این نمایش گفت: وقتی پای ارث و میراث وسط می‌آید برخی آدم‌ها یک روی دیگری از خودشان را نشان می‌دهند که وحشتناک است. در واقع همه چیز تعادل خودش را از دست می‌دهد و به هم می‌ریزد.

نمایش خانه روشنی به نویسندگی نوشین تبریزی با کارگردانی بابک قادری و تهیه‌کنندگی منوچهر هادی از ۲۶ تیر در عمارت ارغوان روی صحنه است.

این نمایش بعد از نمایش تولدت مبارک دومین تجربه کارگردانی بابک قادری است. مرضیه صدرایی، فیروز حیدرزاده، پژمان عبدی، آیلار نوشهری، مهسا ایرانیان، عقیل بهرامی، بهداد قادری، مهناز نوروزی، شهناز نوروزی، مبینا هادی و مسلم گلچین بازیگران این نمایش هستند. خانه روشنی، درامی اجتماعی است که یک معضل خانوادگی را بازنگری می‌کند و هر شب ساعت ۱۹ میزبان مخاطبان است.بابک قادری، کارگردان نمایش «خانه روشنی» در پاسخ به این سوال که ایده نمایش چگونه شکل گرفته اظهار داشت: قصه این نمایش درباره اختلافات اعضای خانواده بر سر ارث است. من زمانی که پدرم را از دست دادم، مسائل این چنینی را زیاد دیدم. بزرگترین چیزی که اتفاق افتاد این بود که همه رابطه های شخصی من دوباره از نو تعریف شد. پول و ارث معنای رابطه‌ها را عوض کرد.

وی افزود: وقتی پای ارث وسط می آید، آدم ها یک روی دیگری را از خودشان نشان می دهند که وحشتناک است. شما در یک موقعیتی قرار می گیرید که نمی دانید باید چه کار کنید. همه چیز تعادل خودش را از دست می دهد و به هم می‌ریزد.

کارگردان نمایش «خانه روشنی» درباره نحوه همکاری‌اش با نویسنده اثر گفت: خانم تبریزی بسیار نویسنده قهاری هستند. ایده ای داشتم که ایشان به بهترین شکل نوشتند. کار قبلی یعنی تولدت مبارک را هم با ایشان کار کردم.

وی درباره تنوع شخصیت‌های نمایش توضیح داد: شما در یک خانواده که پدر و مادر مذهبی هستند می‌بینید یک بچه ساز می زند و فیلم خارجی نگاه می کند و یک بچه ۱۸۰ درجه متفاوت است. روحیات من با برادران و خواهرانم کاملا متفاوت است. همه پیش یک پدر و مادر بزرگ شدیم. ولی شباهتی بین خواهرها و برادرها وجود ندارد. خانواده ممکن است در هر طبقه ای باشد؛ ولی بچه ها به لحاظ الگوی فکری با هم فرق داشته باشند.

قصه نمایش «خانه روشنی» بسیار ملموس است

قادری درباره روایت ساده و روان نمایش گفت: من نزدیک به دو دهه بازیگر تئاتر هستم و متن های مشهور جهان نمایش را اجرا کرده‌ام. دوستانی که می دیدند دو سه نفر که مخاطب خاص بودند تعریف می کردند و نشانه گذاری‌ها را می‌فهمیدند. از آن طرف خیلی از دوستان که با مدیوم تئاتر سر و کار داشتند می گفتند خوب بود ولی ما نفهمیدیم. این قدر این گفته تکرار شد که برای من دغدغه ایجاد کرد. من فکر کردم چطوری قصه بگویم که هر قشری از هر طبقه ای بیاید و بفهمد و ارتباط برقرار کند. برای این کار نیاز است که بهتر به اطراف نگاه کنیم، آدم ها را ببینیم و مشکلات‌شان را درک کنیم.ما سعی نکردیم که طنز داشته باشیم. طنز ما از جنس طنز موقعیت است. بعضا در درگیری و جدل ناچار هستی که بخندی؛ در حالی که موقعیت بسیار بحرانی است

وی با تاکید بر این که قصه نمایش خانه روشنی بسیار ملموس است بیان کرد: هر خانواده ای این موضوع را تجربه کرده یا در آینده تجربه می‌کند. این نمایش خیلی رئالیستی است و قصه‌اش قصه تک تک ما آدم هاست. خیلی ها از هر سن و سالی این نمایش را دیدند و دوست داشتند. آدم های بسیار معمولی کوچه و خیابان هم مخاطب این نمایش بودند. سعی کردیم به رئالیسم به گونه‌ای نزدیک شویم که ردپای میزانسن و چینش و کارگردانی دیده نشود. توقع من این بود که همه چیز کاملا روان باشد.

وی در پاسخ به این سوال که آیا لحظات طنزآمیز نمایش عامدانه بود گفت: ما سعی نکردیم که طنز داشته باشیم. طنز ما از جنس طنز موقعیت است. بعضا در درگیری و جدل ناچار هستی که بخندی؛ در حالی که موقعیت بسیار بحرانی است. ما نخواستیم که کار طنز باشد.

کارگردان نمایش «خانه روشنی» با اشاره به تعداد زیاد بازیگران اظهار داشت: من خودم از خانواده پرجمعیتی می آیم. ۵ خواهر و برادر هستیم و وقتی دورهم جمع می‌شویم با همسر و فرزندان یک جمع ۲۰ نفره می‌شویم. نسلی که من در داستان روایت کردم پربچه هستند. یک خانواده پرجمعیت دستمایه کار من بوده است. وقتی ۱۱ بازیگر روی صحنه داری، ساماندهی و میزانسن دادنش کار سختی است. نمی دانم تا چه اندازه در این کار موفق بوده ام.

فیلمبرداری «زندگی لطیف» شروع شد

گروه فرهنگ و هنر – تله فیلم سینمایی «زندگی لطیف» به تهیه کنندگی فرهاد مرادی و کارگردانی مجید وحیدیان پس از اتمام مراحل پیش تولید، وارد مرحله فیلمبرداری شد.تله فیلم سینمایی «زندگی لطیف» در فضایی خانوادگی و اجتماعی ساخته می شود و به آسیب های اجتماعی از جمله اعتیاد می پردازد.

بازیگران اصلی این پروژه داریوش سلیمی در نقش لطیف، ساغر عزیزی در نقش همسر لطیف به همراه آرزو افشار، افشین سنگ چاپ، فرحناز منافی ظاهر، مهوش وقاری، عباس نایی، ساحل بکرانی و... هستند.

نویسنده فیلمنامه این اثر نیز عباس مرادیان است.فرهاد مرادی تهیه کننده سینما و تلویزیون از سال ۱۳۸۰ به عرصه تولیدات تلویزیونی ورود کرده است. مرادی در این سال ها در پروژه های مختلف سینمایی و تلوزیونی درکنار کارگردان‌های مطرح در سمت های مختلف حضور داشته است.